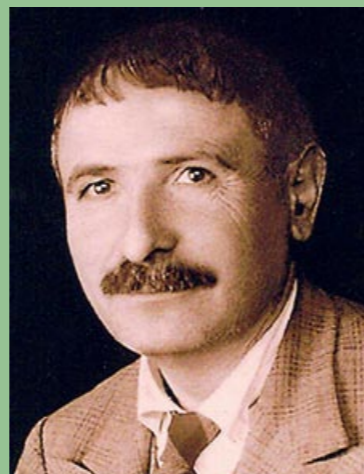

Sloužit

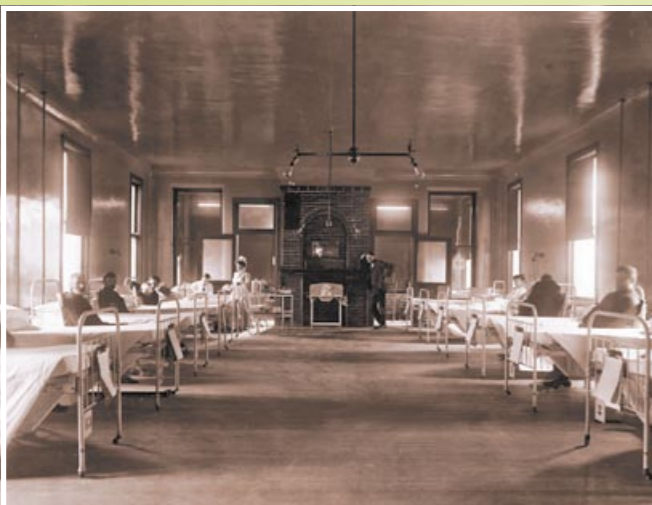
všem beze zbytku

Služba druhým vyžaduje často nejen odhodlání a trpělivost, ale především empatii, vcítění se do druhého, zájem o něj, a dokonce – podle učení našeho Pána – lásku bez výhrad. Vidět v druhých samotného Krista.

Jak mnohdy klesáme pod tíhou povinností a starostí v práci, a ještě máme sloužit s nadšením, úsměvem, plnou odevzdaností? Kde k tomu brát sílu? Jak se nerozčílit, když ten, o něhož se s vynaložením všech sil stará-

midem) se přestěhovala do Bahia Blanca, kde žily desítky evropských přistěhovalců. Zattiho rodina zůstala věrná Bohu a víře, účastnila se bohoslužeb ve farnosti, kterou spravovali salesiáni, a mladý Artemidis, ovlivněn salesiánskou evangelizací a četbou životopisu Dona Bosca, zatoužil vstoupit do tohoto řádu a stát se knězem. Začal studovat a připravoval se na řeholní sliby. Ve 22 letech se však nakazil tuberkulózou při ošetřování staršího nemocného kněze a byl umístěn do nemocnice svatého Josefa ve Viedme, kterou vedl P. Evarisio Garrone. Na jeho popud se začal modlit k Panně Marii Pomocnici za uzdravení a slíbil,

me, naši práci nedocení, nebo nám dokonce vynadá, že si to představoval jinak?! Blahoslavený Artemidis Zatti (1880–1951) viděl v každém bližním Krista, protože byl s Ním stále ve spojení. Pro něj znamenali nemocní a trpící všechno. Chtěl sloužit, chtěl pomáhat, chtěl být svatý.

Zázrak na lůžku

Artemidis pocházel z italského Boretta, kde se 12. 10. 1880 narodil do chudé rodiny. Existenční problémy v rodině byly čím dál větší, že se rodiče rozhodli emigrovat do Argentiny. Rodina (i se 17letým Arte-

že pokud bude uzdraven, zasvětil celý život péči o nemocné. Sám později říkal: „Věřil jsem, slíbil jsem... a byl jsem uzdraven.“ To znamenalo zvrát v jeho životě.

Horlivý ředitel

Rozhodl se, že místo knězem se stane salesiánským laikem a bude se věnovat výhradně nemocným. V roce 1911 složil věčné sliby. Během těchto let velmi vyzrál a nikdy nepřestával děkovat Bohu a Panně Marii za dary, které dostal. Začal pracovat v lékárně a po smrti P. Evarisia převzal odpovědnost za celou nemocnici. Tamější provinciál salesiánů prohlásil: „Po smrti P. Garrone máme člověka, který chce sloužit úplně a beze zbytku.“

Bratr Zatti byl duší nemocnice, dýchal pro ni, pomáhal ve všem lékařům, navštěvoval pacienty, byl připraven kdykoliv pomoci, platil za nemocné, asistoval lékařům při operacích. Vstával v 5 hodin ráno a po mši svaté na-

šťivil všechny pacienty. Nestaral se však jen o nemocné v nemocnici, ale každé ráno objížděl na kole město a navštěvoval nemocné. Po obědě hrával s rekonvalescenty stolní hry, do večera pak pracoval v lékárně. Večer studoval náboženskou i odbornou literaturu, stále – i v noci – byl svým pacientům nablízku a modlil se za ně.

Artemidis se věnoval také bezdomovcům a sháněl pro ně nejnnutnější věci. Za dobu své 40leté práce v nemocnici neměl jedinkrát dovolenou.

Infekce humoru a radosti

Biskup Perez o něm řekl: „Můj osobní dojem byl, že tento muž byl neustále napojený na Pána, jeho chování ukazovalo úplnou podřízenost Bohu.“ Blahoslavený Artemidis jednou napsal domů: „Jestliže se se mnou chcete setkat – hlavně maminka – zkuste mne najít ve svatém Srdci našeho Pána.“ Nakažlivá byla také jeho radost – salesiánská radost a humor. Při každém setkání s doktorem, zdravotními sestrami a pacienty se usmíval, uměl povzbudit. Jeho svatost byla zřejmá již za jeho života. Biskup diecéze Viedme hovořil na Zattiho pohřbu o jeho „hladu po svatosti“.

19. června 1950 – v sedmdesáti letech – upadl při chůzi na schodišti a vlivem pádu se u něj brzy objevily příznaky rakoviny. 15. března 1951 blahoslavený Artemidis umírá se slovy: „Bůh mne vždy držel za ruku, nyní mne však chce mít ještě blíže.“ Pohřben byl v salesiánské kapli ve Viedme. Po Zattiho smrti se udály zázraky na jeho přímluvu, a proto byl v dubnu 2002 prohlášen papežem Janem Pavlem II. za blahoslaveného.

Petr Janšta, zdroj: www.sdb.org/ENG/pdf/zatti-ricerca.pdf, www.catholica.cz

VTIPÁLEK

O Pepičkovi

Pepičku, proč jsi včera nebyl ve škole? Vy jste říkala, že kdo nebude mít domácí úkol, tak at se tady ani neukazuje.

Jestli i ty rád čteš vtipy, pošli nám svoje oblíbené na mailovou adresu redakce@tarsicius.cz. Ty nejlepší otiskneme a každý, kdo pošle vtipy, bude zařazen do slosování o ceny. V minulém kole se nejlepšími vtípky stali Tomáš Tinka, Dominik Vaněk a Josef Ondráček.

DUCHOVÉ

podle knihy: Zakázaná zóna | – Duchové, Samuel, Praha, 2003, www.samuelcz.com/zz/

